

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 24 (516) 16 czerwca 2013r.

Nagroda Publiczności *XI Festiwalu Piosenki Religijnej* *Zespół „Aniołeczki z Ochroneczki”*

Fot. ks. Tomasz Grzywina

Spowiedź święta – sztuka latania

(KKK 1440 –1484)

W poprzednim rozważaniu wyjaśniałem, jak bardzo potrzebny jest nam, grzesznym ludziom, sakrament pokuty. Skoro zaś jest potrzebny, to dzisiaj spróbujmy zastanowić się, w jaki sposób powinniśmy go przeżywać. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że nie każdy człowiek potrafi dobrze się spowiadać i nie każdy przystępuje do spowiedzi świętej w sposób świadomy i odpowiedzialny. Odpuszczenie grzechów dotyczy tylko tych, którzy w sposób jak najbardziej uczciwy wyznali swoje grzechy, poprzedzając to wyznanie uczuciem szczerego żalu i wolą poprawy (KKK 1451). Jeśli zabraknie żalu lub wyznanie nie będzie szczerze, wtedy rozgrzeszenie kapłańskie będzie tylko zewnętrznym znakiem, ale nie dokona się to, co ono oznacza, ze względu na zatwardziałość serca lub przewrotność penitenta.

Po kilkunastu latach spowiadania i tysiącach godzin spędzonych w konfesjonale zdaję sobie sprawę, że wielu ludzi zagubiło w swoim sercu wrażliwość na Boga, świadomość grzechu oraz prawdę. Jeżeli braki w spowiedzi wynikają z ludzkich słabości penitenta, z jego niskiego poziomu intelektualnego czy ogólnego znerwicowania, to ufam, że Pan Bóg przebaczy mu i tak wszystko, niezależnie od tego, czy potrafił wyznać swoje grzechy. Ale jeżeli fałszywe podejście do spowiedzi wynika z cwaniactwa, przewrotności, pychy lub lenistwa, to nieraz mam poważne wątpliwości, czy dana osoba rzeczywiście otrzymała przebaczenie, nawet wtedy, gdy kapłan słowa rozgrzeszenia wypowiedział. Pełną prawdę o człowieku zna tylko Bóg

i tylko Bóg może w pełni ocenić stan duszy grzesznika, przystępującego do spowiedzi i dopiero na drugim świecie okaże się, które spowiedzi były prawdziwe i szczerze.

Jakie cechy powinien posiadać człowiek, aby mógł dobrze się spowiadać? Myślę, że podstawowe z nich to pobożność i pokora. Pobożność to otwarcie się na Boga, to świadomość Jego obecności w nas i w świecie

winna być pokora. Bez pokory nigdy nie przyznamy się do winy. Bez pokory będziemy się modlić jak faryzeusz z Ewangelii, przechwalając się przed Bogiem i przewrotnie „dziękując”, że nie jestem taki zły jak inni (por. Łk 18,9-14). Człowiek pokorny widzi swoją słabość, cierpi z powodu swoich win, nie czuje się dobrze wtedy, gdy jest daleko od Boga. Człowiek pokorny przychodzi do Boga prosić o przebaczenie, ponieważ wie, że bardzo zawinił i mimo swoich dobrych chęci nie jest doskonały. Człowiek pokorny, prostego serca wie, że tylko Bóg może mu przebaczyć grzechy i sprawić, że jego zepsute, brudne serce „jak śnieg wybieleje”.

Dlaczego tak wielu z nas nie potrafi się dobrze spowiadać? Jeden z moich znajomych księży twierdzi, że powodem tego jest fakt, że zbyt mało mówimy o spowiedzi na kazaniach i na rekolekcjach, za mało wyjaśniamy, tłumaczymy. Zapewne jest w tym stwierdzeniu część prawdy. Ale nawet gdyby na każdym kazaniu mówić o spowiedzi, to i tak wielu ludzi nie chodzi prawie nigdy do kościoła i raczej tego nie usłyszy (jeszcze mniej osób, niestety, uczestniczy w rekolekcjach parafialnych, najwyżej 20%). Można stwierdzić, że jedynie ta najpobożniejsza grupa słu-

cha kazań z otwartym sercem, przyjmuje naukę Kościoła, regularnie przystępuje do spowiedzi i czyni to świadomie. Pozostali chodzą do spowiedzi sporadycznie, raz na rok, raz na kilka lat, albo nigdy. Najbardziej drży moje serce, gdy podchodzi do spowiedzi grupa osób przed ślubem lub pogrzebem i są to osoby, które latami nie przystępowały do konfe-

cie stworzonym, to przekonanie, że tylko Bóg jest święty, a człowiek może Go tylko nieudolnie próbować naśladować. Pobożność to pragnienie dążenia do świętości – jeśli ktoś tego pragnienia nie posiada, nie zrozumie nigdy po co się spowiadać, nie będzie się nawet źle czuł, gdy popadnie w grzechy.

Drugą cechą ucznia Chrystusa po-

W NUMERZE	Zbierzcie pozostałe ułamki.....	2	Papieska majówka z leśnikiem.....	13
	Powstał Eliasz, prorok jak ogień.....	4	XXIII Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę.....	14
	XI Festiwal Piosenki Religijnej.....	6	Ogłoszenia i intencje.....	16
	Szlakiem Dębów Papieskich.....	10		

sjonau. Nieraz jest to straszliwa duchowa walka – z jednej strony kapłan, spowiednik, ale też człowiek, który chciałby w ciągu kilku minut przekazać najważniejsze prawdy wiary i z drugiej często osoba na granicy odrzucenia Boga, niepraktykująca, nieczująca ciężaru grzechu, duchowo bezwładna. Z jednej strony chcę (myślę, że podobnie i inni kapłani), aby coś w sercu tej osoby drgnęło, a z drugiej czuję, jakże trudno jest obudzić „śpiącego olbrzyma”, któremu jest dobrze tak, jak jest, a balast grzechu, którego nie dostrzega, przygniata go do powierzchni ziemi. Rzadko nie udzielam rozgrzeszenia, ale o wiele częściej czuję wewnętrznie, że to rozgrzeszenie nie dosięgło głębi jeststwa tej osoby, bo nie została złamana bariera obojętności na Boga i duchowe wartości.

Na zakończenie chciałbym wyjaśnić problem, o który często ktoś pyta: kiedy nie można udzielić rozgrzeszenia. Wielu ludzi sądzi, że jak ktoś się przełamał i przystępuje do spowiedzi to powinno być ono automatyczne. Tymczasem Pan Jezus, ustanawiając sakrament pokuty dał apostołom władzę rozstrzygania: „*Komu grzechy odpuscicie, będą mu odpuszczone, a komu zatrzymacie, będą zatrzymane*” (J 20,23). Te słowa zakładają możliwość „zatrzymania grzechów”, oczywiście nie ze względu na złośliwość, czy własne widzimisię spowiednika,

lecz ze względu na duchową ocenę stanu ducha penitenta. Zaznaczyłem już, że najważniejszy jest żal za grzechy wraz z postanowieniem poprawy oraz zakładana z góry szczerota penitenta. Jeśli ktoś świadomie zataja grzechy spowiedź jest od razu nieważna, choć spowiednik nie ma świadomości tego. Natomiast może on i powinien ocenić szczerota skrucy i postanowienia poprawy. Jeśli żal jest niewystarczająco wyartykułowany, spowiednik ma obowiązek do żalu pobudzić. Jeśli penitent wyzna, że nie żałuje, rozgrzeszenia otrzymać nie może. Podobnie z postanowieniem poprawy – jeśli penitent nie podejmuje kroków wskazanych przez spowiednika, aby grzech ciężki nie był powtarzany, rozgrzeszenia otrzymać nie może. A więc rozgrzeszenia nie można udzielić lub jest ono nieważne wtedy, gdy penitent zataja świadomie grzechy, gdy nie żałuje za grzech, gdy odmawia podjęcia kroków ku poprawie. Najczęściej w praktyce stosuje się zatrzymanie rozgrzeszenia, gdy narzeczeni odmawiają podjęcia poprawy i odstąpienia od wspólnego zamieszkania, co jest najbliższą okazją do grzechu. Stan duchowy takich osób jest niewłaściwy, gdy kochając człowieka, z góry odrzucają przykazania Boga (to człowiek – on, ona – staje się bożkiem). Powie ktoś, że są jeszcze większe grzechy. Owszem, są, ale jeśli ktoś je wyznaje i żałuje, nie zakłada, że

za chwilę pójdzie i będzie je powtarzał, a w sytuacji dziś powszechnej – zamieszkania przed ślubem – tak się właśnie dzieje. Pan Jezus wszystko nam przebacza, ale mówi, jak do grzesznej kobiety: „*Idź i nie grzesz więcej*” (J 8,18). Jeśli ktoś mówi – „i tak będę grzeszył” – rozgrzeszenia się spodziewać nie może.

Jakże wiele można jeszcze mówić o spowiedzi. O rachunku sumienia, właściwym przygotowaniu się, o tym, jak się przedstawić spowiednikowi, o kolejności wymieniania grzechów, ich ciężarze, pokucie, itd. – nie sposób jednak wszystko omówić naraz. Warto sobie ciągle przypominać, że spowiednik też jest człowiekiem i grzesznikiem, ale jest posłany przez Jezusa, że nikogo nie będzie poniżał, ale musi zwrócić uwagę na stan mojej duszy, że czasem może być słaby i zmęczony, ale zawsze jest przedstawicielem Jezusa. Warto pamiętać o pobożności i pokorze oraz o prawdomówności i skrusze. Warto nauczyć się spowiadać, nie lękać się i nie trwożyć, ale ufać i wierzyć. Wszystkiego trzeba się uczyć, –jak ptaki uczą się latania, gdy tę sztukę posiadają mogą szybować w powietrzu i oglądać świat z innej perspektywy. Gdy nauczymy się spowiadać, będziemy jak ptaki, patrzeć na życie i świat z innej, Bożej perspektywy.

Ks. Tomasz Grzywna

Teksty mszy świętych do osobistych refleksji

Poniedziałek: 2 Kor 6,1-10; Ps 98,1-4; Ps 119,105; Mt 5,38-42

Wtorek: 2 Kor 8,1-9; Ps 146,1-2.5-9; J 13,34; Mt 5,43-48

Środa: 2 Kor 9,6-11; Ps 112,1-4.9; J 14,23; Mt 6,1-6.16-18

Czwartek: 2 Kor 11,1-11; Ps 111,1-4.7-8; Rz 8,15; Mt 6,7-15

Piątek: 2 Kor 11,18.21b-30; Ps 34,2-7; Mt 5,3; Mt 6,19-23

Sobota: 2 Kor 12,1-10; Ps 34,8-13; 2 Kor 8,9; Mt 6,24-34

Niedziela: Za 12, 10-11; Ps 63, 2-6. 8-9; Ga 3, 26-29; por. Łk 9, 23; Łk 9, 18-24

„...powstał Eliasz, prorok jak ogień, a słowo jego płonęło jak pochodnia.” (Syr 48,1)

W dniu dzisiejszym przyglądnijmy się dwom postaciom biblijnym, o którym mówią czytania: prorokowi Eliaszowi i św. Pawłowi.

1. Eliasz

Zadajmy sobie pytanie i nieco trudno, aby odpowiedzieć na pytanie: kim był Eliasz? W Księdze Mądrości Syrachy, w tekście biblijnym poświęconym „pochwale ojców”, znajduje się także pochwała proroka Eliasza, którego mędrzec, autor Księgi, określa krótko, ale dobitnie: *Następnie powstał Eliasz, prorok jak ogień, a słowo jego płonęło jak pochodnia* (48,1).

Kim w rzeczywistości był Eliasz? On sam o sobie daje świadectwo: *Żarliwością rozpalilem się o chwałę Pana, Boga Zastępów, gdyż Izraelici opuścili Twoje przymierze, rozwalili Twoje ołtarze i Twoich proroków zabili mieczem. Tak że ja sam tylko zostałem, a oni godzą jeszcze i na moje życie* (1 Krl 19,10.14). Zdanie to o żarliwości powtórzy dwukrotnie (w. 10 i 14). To coś znaczy!

Sięgam po Pierwszą Księgę Królewską, która w pełnym świetle ukaże Eliasza. Działał w tym okresie, gdy królem w Izraelu był Achab (873-853). Autor natchniony napisał o nim: *czynił to, co złe w oczach Pana, i stał się gorszym od wszystkich swoich poprzedników* (16,30). Złem było to, że wziął sobie za żonę kobietę, Izebel, fenicjanę (16,31), co było zabronione przez Prawo Mojżeszowe, a także *zaczął służyć Baalowi i oddawać mu pokłon. Ponadto wznosił ołtarz Baalowi i w świątyni Baala (...), sporządził też aszerę (...) drażniąc Pana, Boga Izraela* (16,31-33). Achab odszedł od wiary w jedyne, prawdziwego Boga, a zaczął czcić bożka, Baala. Prorok Eliasz dawał mu wiele okazji, aby mógł zawrócić z grzesznej drogi, jak susza (17,1) czy głód (18,2). Prorok odważnie zwrócił mu uwagę, że swoim działaniem i życiem przyczynił się do tego, że naród odrzucił przykazania Boże (18,18).

Jest takie przypuszczenie, że Eliasz wraz z duszą i ciałem został wzięty

do nieba, a zjawi się powtórnie w czasach ostatecznych. Śmierć jego jest tajemnicza. Do Eliasza porównywany jest św. Jan Chrzciciel. Eliasza wspomina także Pan Jezus. W czasie przemienienia na górze Tabor z Panem Jezusem rozmawiało *dwóch mężów* (...). *Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie* (Łk 9,30-31).

Z tych krótkich relacji mających charakter biograficzny można wywnioskować, że Eliasz był postacią wyjątkową, mocarzem ducha, bezgranicznie oddanym Bożej sprawie, mężem o heroicznej odwadze, który nie wahał się napominać władcy, ryzykując życiem.

We fragmencie z dzisiejszego pierwszego czytania (1 Krl 17,17-24) Eliasz wskrzesza dziecko pewnej kobiety. Jawi się więc jako cudotwórca, który mocą Bożą przywrócił temu dziecku życie. Rozradowana kobieta mówi: **„Teraz już wiem, że naprawdę jesteś mężem Bożym i słowo Pana w twoich ustach jest prawdą”**. Po dziś dzień, na Górze Karmel, w Ziemi Świętej, znajduje się Grota Eliasza, w której widnieje jego figura. Przychodzą tam wierni i na małych karteczkach zapisują swoje prośby, zapewne też prośby o zdrowie.

2. Św. Paweł

Uradowana kobieta, której prorok Eliasz przywrócił do życia zmarłego syna wykrzyczała z radości: **„Teraz już wiem, że naprawdę jesteś mężem Bożym i słowo Pana w twoich ustach jest prawdą”**. Prawda!

Również św. Paweł odwołuje się do Prawdy, najwyższej Prawdy, kiedy mówi: **„Oświadczam wam bracia, że głoszona przeze mnie Ewangelia nie jest wymysłem ludzkim. Nie otrzymałem jej bowiem ani nie nauczyłem się od jakiegoś człowieka, lecz objawił mi ją Jezus Chrystus”**. Apostoł powołuje się na wyjątkowego Nauczyciela, na samego Jezusa. Paweł chce powiedzieć, że nauka jaką głosi ma swoje uzasadnienie czy też oparcie w nauce Jezusa Chrystusa, opiera się na

Bożym autorytecie.

Nauka św. Pawła nie podobała się wielu ówczesnym ludziom, w tym władcom, decydom. Dzieje Apostolskie w wielu miejscach mówią nam jak Paweł i Apostołowie byli traktowani przez arcykapłana, Sanhedryn czy uczonych w Piśmie. Siedzieli nawet w więzieniu.

Tak było i tak jest po dziś dzień. Nauka Jezusa Chrystusa nie podoba się dzisiejszym władcom, decydom, niektórym parlamentarzystom, więc pozostało im wygrażanie, szyderstwa i pogroźki. Historia Kościoła pokazuje martyrologię wierzących, prześladowania.

Św. Paweł sam o sobie mówi, że był prześladowcą. Mówi to z wielką szczerością: **„Słyszeliście przecież o moim postępowaniu ongiś, gdy jeszcze wyznawałem judaizm, jak z niezwykłą gorliwością zwalczałem Kościół Boży i usiłowałem go zniszczyć, jak w żarliwości o judaizm przewyższałem wielu moich rówieśników z mego narodu, jak byłem szczególnie wielkim zapaleńcem w zachowywaniu tradycji moich przodków”**.

Dzisiaj są różne sposoby prześladowania czy też odciągania ludzi od wiary, od religijnych przekonań, jak choćby zataczająca coraz szersze kręgi ideologia gender.

3. Gender ideologia

Ostatnio dość często słyszymy o ideologii gender. Co to jest i co z sobą niesie? Samo słowo „gender” oznacza możliwość swobodnego wyboru płci, niezależnie od tego kim się człowiek urodził. Łączy się to, ogólnie mówiąc, z rewolucją seksualną. Można sobie wybrać albo heteroseksualizm albo homoseksualizm, albo biseksualizm albo transseksualizm. Można swobodnie odejść od płci biologicznej, a wybrać sobie płęć kulturową. Zasady takie chcą wszczepić szczególnie feministki, które propagują różnego rodzaju marsze, o których tu nie wspomnę.

Dlaczego o tym mówię? Ideologia ta przepuściła atak na tradycyjny model rodziny, obwiniając o to Kościół,

który – zdaniem tej ideologii – narzuca ludziom kulturę patriarchalną, a przez to narzuca kobietom macierzyństwo. Ideologia ta głosi nowe spojrzenie na płec człowieka i społeczne role mężczyzny i kobiety. Takie społeczeństwo, takich ludzi trzeba wychować poczynając od przedszkola, bo są to idee rzekomo postępowe. Zwolennicy tej ideologii chcą uczyć dzieci uprawiania seksu już od czwartego roku życia. W tym celu trzeba zrewidować wszystkie szkolne podręczniki i wyrzucić z nich choćby takie zdanie, jak: „Rodzina jest niezastąpiona”. Trzeba zacząć od bawienia się w lekarza, od przebieranek, kiedy to chłopcy przebierają się za dziewczynki, a dziewczynki za chłopców, aby kiedyś mogli wybrać to, co się im spodoba. Między 9 a 12 rokiem życia dzieci mają się nauczyć jak „skutecznie stosować prezerwatywy i brać odpowiedzialność za bezpieczne i przyjemne doświadczenia seksualne”. Powyżej 15 roku życia młodzieży należy wpoić „krytyczne podejście do norm kulturowych i religijnych w odniesieniu do ciąży i rodzicielstwa”.

Specjaliści od wychowania, choć rzecz jasna nie wszyscy, bo są zwolennicy takiego podejścia do wychowania, wskazują, jak groźne mogą być takie eksperymenty dla rozwoju i wychowania dzieci i młodzieży. Trzeba także zaznaczyć, że naukowcy o poglądach katolickich czy też konserwatywnych, tradycyjnych, są odsuwani od opiniowania podręczników, które są przygotowywane, bo propagują katolicki model rodziny, który podobno już się przeżył¹.

Łatwo się zorientować, że jest to także atak skierowany na Kościół, na jego nauczanie o rodzinie, o jej tradycyjnym modelu, sprawdzonym od wieków. W przypadku głoszenia zasad ideologii gender chodzi o demoralizację dzieci i młodzieży. Kościół od samego początku istnienia zawsze jest atakowany za różne rzeczy czy zasady. Sam św. Paweł zanim się nawrócił, zwalczał Kościół Boży. Słyszeliśmy w dzisiejszym jego wyznaniu (Ga 1,11-19): „Słyszeliście przecież o moim postępowaniu ongiś, gdy jeszcze wyznawałem judaizm, jak z niezwykłą gorliwością zwalczałem Kościół Boży i usiłowałem go zniszczyć”.

Te ataki na Kościół w ostatnim okresie stale się nasilają. Niektórym politykom nie podobają się kazania księży biskupów, jak te na Boże Ciało, bo są polityczne. Otóż wszystko, co dotyczy życia człowieka, jest polityczne. Czy ks. kard. Stanisław Dziwisz ma się pytać kogoś z rządzących co ma powiedzieć na kazaniu? Kardynał krakowski jasno powiedział, że **prawo Boże ma pierwszeństwo przed prawem stanowionym przez parlamenty. „Prawdy nie ustala się przez głosowanie, dlatego nawet parlament nie jest powołany do tworzenia odrębnego porządku moralnego niż ten, który jest wpisany w serce człowieka, w jego sumienie”**. Historia pokazuje, jak parlamenty uchwały niekiedy nieludzkie prawa. Ks. abp Józef Michalik w dniu Bożego Ciała powiedział, że zarodki ludzkie są zamrażane w ciekłym azocie, gdzie niekiedy bywają długo przetrzymywane i wiele z nich ginie. Czy to jest nieprawda? Czy to jest polityka? Kościół od dawna mówi o szacunku do ludzkiego życia od chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci. Kościół wolno obrażać, a właściwie to nas, ludzi Kościoła, ośmieszać, wykpiwać, szydzić w kabaretach, gdzie niektórzy wierni biją brawa. Dlaczego Kościół jest tak atakowany? Odpowiedź na to pytanie znajdujemy w dzisiejszej wypowiedzi św. Pawła: **„Oświadczam wam bracia, że głoszona przeze mnie Ewangelia nie jest wymysłem ludzkim. Nie otrzymałem jej bowiem ani nie nauczyłem się od jakiegoś człowieka, lecz objawił mi ją Jezus Chrystus”**. Kościół chce być wierny i musi być wierny przekazowi Ewangelii, nawet wtedy, gdy to się niektórym politykom nie podoba. Musi być wierny nawet wtedy, gdy się zaciekle atakuje jego naukę. Kościół chce jak najlepiej służyć człowiekowi. Zwraca uwagę na prawa Boże, a nie te, często ludzkie, ułomne. Problem kompetencji władzy był

już za czasów samego Jezusa.

Otóż uczeni w Piśmie i starsi ludu posłali do Jezusa kilku faryzeuszów z zapytaniem: „Czy wolno płacić podatek Cezarowi czy nie? Mamy płacić czy nie płacić?” Czytamy w Ewangelii według św. Mateusza: „Czemu Mnie wystawiacie na próbę? Przynieście Mi denara, chcę zobaczyć”. Przynieśli, a On ich zapytał: „Czyj jest ten obraz i napis?” Odpowiedzieli Mu: „Cezara”. Wówczas Jezus rzekł do nich: „Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga” (Mt 12,13-17).

Prawo Boże jest niezmiennie, ludzkie zmienne. **„Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi”** (Dz 5,29) – powiedział św. Piotr i Apostołowie do ówczesnej władzy żydowskiej reprezentowanej przez arcykapłana i Sanhedryn. To zasada dla ludzi wiary.

Ks. Andrzej Skiba

1 Zob.: K. Baranowska, W. Wybranowski, Rewolucja seksualna u drzwi, w: „Do Rzeczy”, n. 19, z dnia 3-9 czerwca 2013, s. 16-18 oraz: Stop ideologii gender. Z Gabriele Kuby, socjologiem i pisarką, rozmawia Cezary Sękalski, w: tamże, s. 22-24; M. Polak, Seks w przedszkolu, w: „Moja Rodzina”, nr 6, czerwiec 2013, s. 8.

XI Festiwal Piosenki Religijnej

zespół „Chórdeon” - I miejsce

Klaudia Solon – nagroda Grand Prix

zespół „Owieczki” z Zahutynia

W dniach 8-9 czerwca odbył się w Klubie Górnika organizowany przez naszą parafię XI Festiwal Piosenki Religijnej Powiatu Sanockiego. W dwudniowych zmaganiach o nagrodę Grand Prix wystąpiło ponad 25 solistów oraz 7 zespołów, w sumie, wraz z eliminacjami w Zagórzcu ponad stu uczestników. Jury Festiwalu w składzie: p. Monika Brewczak, przewodnicząca, p. Janusz Ostrowski (sobota), ks. Adam Mazurek (sobota), p. Tomasz Tarnawczyk (niedziela), p. Bartłomiej Kalinka (niedziela), p. Miho Kurihara (niedziela) przydzieliło następujące nagrody:

Nagroda Grand Prix:

Klaudia Solon (uczennica Gimnazjum w Zagórzcu, mieszkająca w Porażu) za piosenkę „Wieża modlitwy”

Nagroda Publiczności:

(głosowali słuchacze)

Zespół „Aniołeczki z Ochrońce” za piosenkę „Świąteczka”

Nagrody w poszczególnych kategoriach:

Kategoria A: dzieci przedszkolne:

I miejsce - Nikola Knurek (3,5 roku) za

pełna sala w niedzielę na Gali

piosenkę „„Jesteś radością mojego życia”

oraz Martyna Cybuch (4 latka) za piosenkę „Ballada o św. Józefie”

II m. - Magdalena Kijowska

Lidia Pawlecka

Maja Drozdowska

III m. - Julia Cybuch

Oktawia Gerhardt

Gabriela Drwięga

Michał Brewczak

Kategoria B: kl. I-III

I m. - Urszula Pawłowska za piosenkę „Maryjo, chcę zamieszkać z Tobą”

II m. - Zosia Grzebieniak

Maria Czepiel

III m. - Anna Koczeń

Weronika Stabryła

Wyróżnienie: Grzegorz Truskiewicz

Kategoria C: kl. IV - VI

I m. - Julia Myćka za interpretację piosenki „Przyjaciela mam i już”

II m. - Wiktoria Maślanka

III m. - Klaudia Koczeń

Julia Krzywda

Wyróżnienie: Patrycja Lewandowska

Natalia Gurgacz

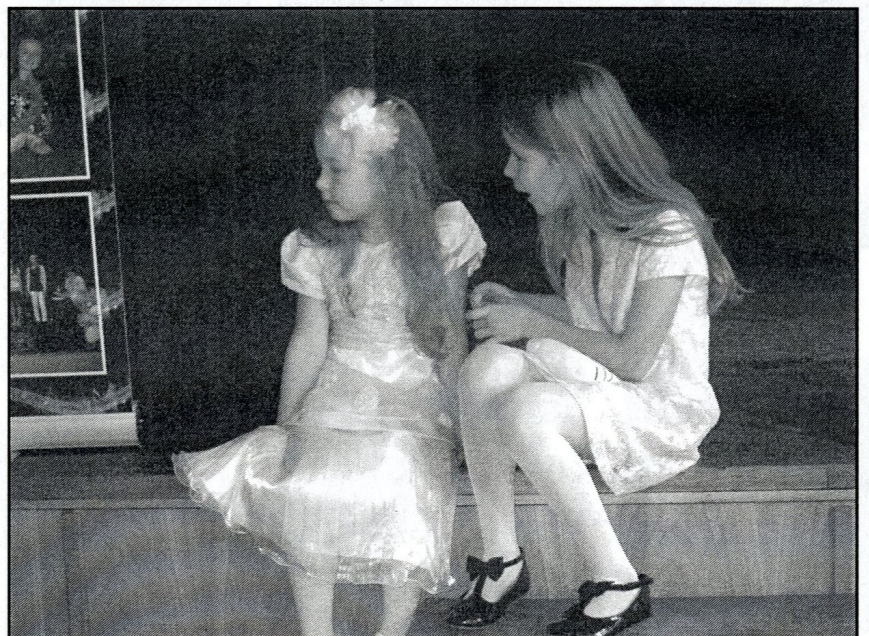
Jan Grządziel

Duet: Sylwia i Joanna

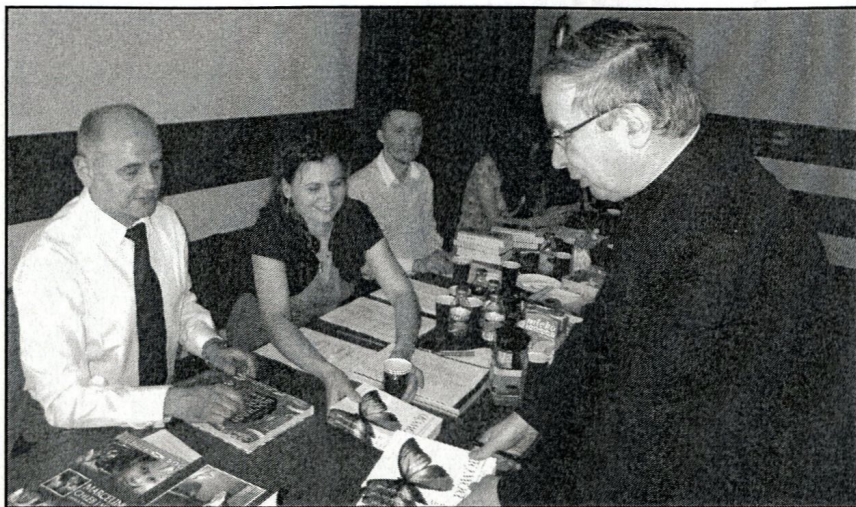
Koteńko

Monika Kozimor i Ola Łyko – I miejsce kat. D

a my sobie siedzimy na scenie...

ks. Proboszcz odwiedza jurorów

dzieci z przedszkola bawią się świetnie

Dziękujemy serdecznie sponsorom naszego Festiwalu, którymi w tym roku były następujące Firmy, Urzędy i osoby prywatne:

Urząd Miasta Sanoka
Starostwo Powiatowe w Sanoku
PGiNG o. Sanok
Iremax
Elbud
Herb
Drew-bud
Buksan - Łyko
Drukarnia "Piast Kołodziej"
p. Tadeusz Nabywaniec
p. Barbara Florczak

Kategoria D: Gimnazjum

I m. - duet: Monika Kozimor, Aleksandra Łyko (akompaniament Maria Kozimor) za piosenkę „Pasja miłości”

II m. - Marta Bojalska
 Radosław Mazgaj

III m. - Kamila Konderla

Wyróżnienia: Julia Stubenvoll -
 Hańska
 Magdalena
 Kобрzyńska

Kategoria E: Zespoły

I m. - zespół „Chórdeon” za piosenkę „Uwielbiamy Cię”

Oraz zespół „Aniołeczki z Ochoneczki” za utwór „Świąteczka”

II m. - zespół „Owieczki” z przedszkola w Zahutyńiu

III m. - zespół „Białe nuty” z Kostarowiec”

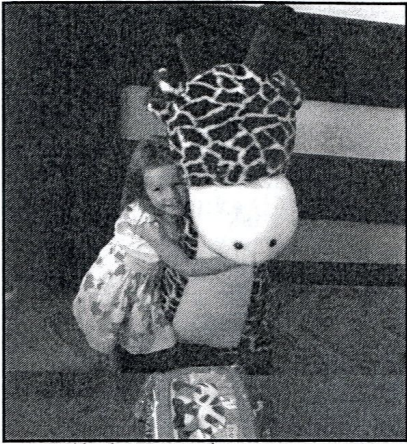
zespół „Wisłoczanki”

Wyróżnienie: zespół „Szczęśliwa siódemka” z Przedszkola nr 1 w Sanoku

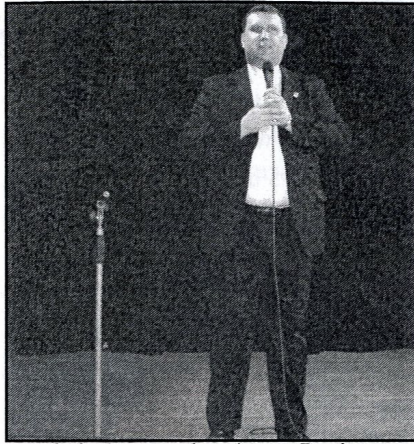
Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do przeprowadzenia Festiwalu w jego sanockiej części:

- wszystkim sponsorom, których wymieniamy poniżej.
- wymienionym powyżej członkom Jury
- panom i paniom pracującym w Klubie Górnika
- prowadzącym występy konferansjerom: Kasi Naleśnik i Tomkowi Mickowi
- przygotowującym nagrody dla uczestników i pomagającym w obsłudze: Asi Smarzewskiej, Magdzie Hulewicz, Paulinie Piasta, Monice Jeżowskiej, Kasi Kosturskiej, Karolinie •dziebko, Julii Burnat, Izabeli Brejta, Liwii Gerhardt, Kubie Radożyckiemu i Krzysztofowi Dziadoszowi

Ks. Tomasz Grzywna

Nikola Knurek z wygraną przez siebie żyrafą

odwiedza nas ks. Artur Janiec, organizator I Festiwalu przed 10 laty

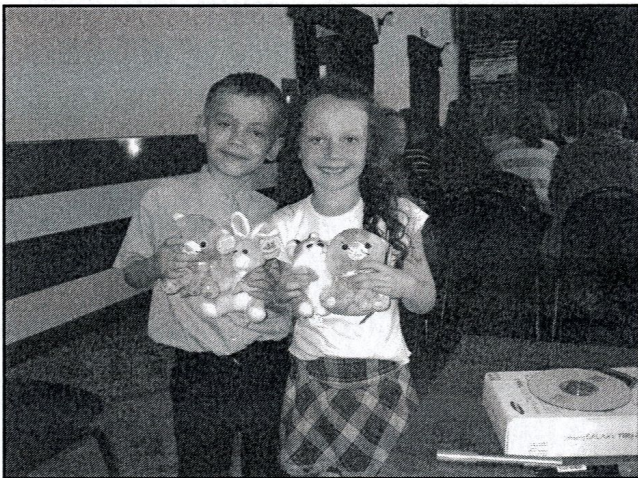
Urszula Pawłowska z nagrodami za I miejsce

„Szczęśliwa siódemka” w składzie sześćoosobowym...

Zosia Grzebińiak

maskotki są fajne

Julia Myćka z pucharem za zwycięstwo

nagrody za II miejsce są wspaniałe – od lewej Lidia, Maja i Madzia

laureatki I miejsca w najmłodszej grupie- Martynka i Nikola

Szlakiem Dębów Papieskich

Pomysł Dębów Papieskich zrodził się jesienią 2003 roku, kiedy to leśnicy z Dolnego Śląska zebrali żółędzie z najstarszego polskiego dębu – Chrobrego – i podczas pielgrzymki leśników polskich do Watykanu poprosili Ojca Świętego Jana Pawła II o ich poświęcenie. Było to dokładnie w dniu 28 kwietnia 2004 roku. Po powrocie do Polski leśnicy wysiali je w szkółce kontenerowej w Rudach Raciborskich (RDLP Katowice) i wyhodowano z nich 500 sadzonek, które po osiągnięciu wieku 2 lat mogły być użyte do sadzenia. Każda z nich posiada stosowny certyfikat z nadanym kolejnym numerem.

Zamierzeniem leśników jest, aby dęby te rosły w całym kraju, w miejscach szczególnie związanych z działalnością Jana Pawła II i żeby były żywym i długowiecznym jak dąb „Chrobry”- pomnikiem czasów gdy po ziemi chodził Papież-Polak. Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Krośnie

otrzymała do dyspozycji 29 Dębów Papieskich wraz z certyfikatami od numeru 115 do 143. Postanowiono, że będą one sadzone w miejscach związanych z pobytem Papieża Polaka na naszym terenie lub też przy sanktuariach mających dla leśników duże znaczenie. Jedną z sadzonek podarowano też leśnikom ukraińskim. Została ona uroczystie posadzona we Lwowie.

Każdorazowo sadzenie tych szczególnych drzew miało uroczystą oprawę, godnie przygotowywaną przez miejscowe społeczności parafialne i samorządowe. W każdej uroczystości liczny udział brali leśnicy wraz z kierownictwem RDLP w Krośnie. Rosnące już od kilku lat drzewka stanowią w naszym regionie swoisty Szlak Dębów Papieskich.

Najbliżej Sanoka Dąb Papieski rośnie w Pastwiskach k. Odrzechowej. Sadzenie dębu było jednym z elementów obchodów Dnia Dziecka w 2006 roku organizowanego przez

Nadleśnictwo Rymanów dla uczniów okolicznych szkół. Wydarzenie to miało upamiętniać letni wypoczynek ks. Karola Wojtyły ze studentami i przyjaciółmi z Krakowa. Dąb Papieski został posadzony obok kościoła w obecności ks. proboszcza Stanisława Gniewka z Głębokiego, ks. dr Jana Cebulaka,

kapelana leśników oraz Stefana Kosiarskiego, przyjaciela ks. Karola Wojtyły z lat młodości.

Z Pastwisk już niedaleko do Desznicy k. Rymanowa. Tutaj 13 maja 2006 roku posadzony został Dąb Papieski upamiętniający otwarcie Szlaku Papieskiego w Beskidzie Niskim, po Mszy św. koncelebrowanej w intencji rychłej beatyfikacji Papieża Jana Pawła II, której przewodniczył ks. bp Kazimierz Górny. Brali w niej udział i podzielili się wspomnieniami uczestnicy pionierskich wędrówek po Beskidzie Niskim m.in. p. Maria Rybicka. We wspomnieniach czytamy, że 6 września 1952 roku grupa „Wujka” została na nocleg w Desznicy a w dawnej cerkwi ks. Karol Wojtyła sprawował Najświętszą Ofiarę.

Dąb Papieski rośnie także w ogrodzie przyklasztornym Księży Michalitów w Miejscu Piastowym a sadzenie jego miało miejsce podczas Nabożeństwa Fatimskiego 3 czerwca 2006 r. W tym historycznym wydarzeniu uczestniczyli pielgrzymi a uroczystościom przewodniczył ks. bp Edward Białogłowski z Rzeszowa, ks. dyrektor klasztoru w Miejscu Piastowym, kapelan leśników ks. Jan Cebulak oraz wójt i przewodniczący Rady Gminy Miejsce Piastowe.

W 9. rocznicę pobytu Ojca Świętego Jana Pawła II, uroczystie zasadzono Dęby Papieskie w Dukli i Krośnie. Dnia 9 czerwca 2006 r. po nabożeństwie w kościele parafialnym w Dukli któremu przewodniczył ks. infułat Stanisław Zygarowicz zasadzono został dąb przy kościele w obecności parafian i duchowieństwa, władz lokalnych i państwowych a następnie w uroczystej procesji uczestnicy przeszli pod klasztor Bernardynów i przy pomniku Jana Pawła II posa-

dzono drugą sadzonkę Dębu Papieskiego. Na następny dzień 10 czerwca podobne uroczystości odbyły się w Krośnie. Dwa dęby o imionach „Jan” i „Paweł” posadzono przy pomniku Ojca Świętego. Uroczystościom przewodniczył i Mszę Św. dziękczynną celebrował ks. abp Józef Michalik, Metropolita Przemyski. W uroczystościach udział wzięli mieszkańcy Krosna i okolic, kapłani, siostry zakonne oraz miejscowi leśnicy.

Kierując się w stronę Bieszczadów Dęba Papieskiego możemy spotkać w Jasieniu k. Ustrzyk Dolnych przy Sanktuarium Matki Boskiej Bieszczadzkiej. Tutaj Dąb Papieski został posadzony 7 maja 2006 r. Uroczystą Mszę Św. odprawił ks. proboszcz Robert Giza. W sadzeniu uczestniczyli mieszkańcy, miejscowe władze a także leśnicy z nadleśnictw: Bircza, Lutowiska, Cisna, Baligród, Stuposiany, Brzegi Dolne. Miejsce sadzenia utrwala pamiątkowy kamień z ta-

blicą. Jasień to miejsce gdzie w 1968 roku kard. Karol Wojtyła dokonał intronizacji cudownego obrazu Matki Bożej z Rudek i tym samym ustanowił tutaj Sanktuarium Matki Bożej Bieszczadzkiej.

Wszyscy pielgrzymujący do Kalwarii Pałacowskiej mogą zobaczyć jak rośnie Dąb Papieski w ogrodzie przyklasztornym. Sadzenie dębu odbyło się 15 lipca 2006 r. w trakcie Regionalnej Pielgrzymki Leśników do Kalwaryjskiej Pani. Uroczystość rozpoczęła się przejściem modlitewnym po dróżkach kalwaryjskich, a po Mszy Św. koncelebrowanej przez gwardiana O. Krzysztofa Soleckiego oraz kapelanów leśników ks. Tadeusza Gramatykę i ks. dr Jana Cebulaka odbyło się sadzenie dębu, którego dokonały rodziny leśników oraz wójtowie gmin Fredropol i Bircza. Uroczysty akt podpisali m.in. dyrektor RDLP w Krośnie oraz leśnicy ukraińscy uczestniczący w pielgrzymce.

W dniu 21 października 2006 r. sadzonkę dębu uroczystie przekazano podczas spotkania leśników i dziennikarzy w Lesie Medialnym w Łomnej. Dnia 27 października został on uroczystie posadzony we Lwowie, stając się centralnym punktem placu, na którym Jan Paweł II spotkał się z młodzieżą i odprawił Mszę Św. podczas swej pielgrzymki na Ukrainę w 2001 r. W czasie tej pielgrzymki Ojciec Święty beatyfikował ks. Zygmunta Gorzdzowskiego, kapłana z sanockim rodowodem. Obecnie na tym miejscu wybudowana została kaplica z bardzo zadbanym otoczeniem w sąsiedztwie której stoi pomnik Papieża Polaka upamiętniający tamte wydarzenia.

Sadzenie Dębu Papieskiego odbyło się uroczystie w obecności licznej rzeszy wiernych, przedstawicieli władz lokalnych i państwowych Ukrainy z merem Lwowa, leśników ukraińskich z dyrektorem oraz przedstawicieli Konsulatu RP

we Lwowie. W sadzeniu dębu wzięła także udział delegacja leśników Podkarpacia z dyrektorem. Sam moment sadzenia relacjonowały media ukraińskie. Leśnicy lwowscy

uznali pomysł przekazania jednego z Dębów Papieskich na Ukrainę za „prezent na wieki”.

Literatura:

Marszałek E. „Leśne ślady wiary”. s.179-187.

Halina Martowicz

Papieska majówka z leśnikiem - Finał konkursu

Dnia 20 maja br. w świątecznej atmosferze w Filii biblioteczej nr 1 odbyło się uroczyste rozstrzygnięcie 8. edycji Konkursu Papieskiego „Jan Paweł II Orędownik Wiary”, którego organizatorem były Filie Nr 1 i 4 MBP w Sanoku. W tegorocznej edycji konkursu udział wzięło 352 uczestników i 26 nauczycieli i katechetów ze Szkół Podstawowych nr 1, 3, 6 i 7 oraz Prusieka, Gimnazjum nr 1 i 3, SOSW (Szkoła i Internat), WTZ przy ul. Robotniczej, ŚDS z Zagórza, Oddziału „O” Filii Przedszkola nr 1 oraz dorośli czytelnicy i mieszkańcy naszego miasta. Konkurs polegał na (temat do wyboru) rozwiązaniu quizu o Janie Pawle II, którego prawidłowo rozwiązane hasło brzmiało „Blask Wiary i Siła Umysłu” lub wykonaniu pracy plastycznej którą była Laurka dla Papieża. W obecności uczestników konkursu, ich opiekunów i zaproszonych gości: Józefa

Kosiby, nadleśniczego z Nadleśnictwa Lesko, Czesławy Kurasz, prezes PCW, Stanisławy Skwarcan z TPD i Janiny Starakiewicz, dyrektor SP nr 7 wręczono nagrody zwycięzcom za prace plastyczne i rozlosowano 40 nagród książkowych, albumowych i pamiątkowych o bł. Janie Pawle II, dla uczestników którzy prawidłowo rozwiązali quiz papieski. Nagrody za zdobycie 1. miejsca za laurkę odebrali: Oddział „O” Filii Przedszkola nr 1, Julia Jurczak, Oliwia Gunia i Karolina Buczek z SP 1, Karolina Brewka z SP nr 3, Katarzyna Witka z Gimnazjum nr 1, Sabina Czarnik z Gimnazjum nr 3, z SOSW (Przedszkolaki i Gimnazjum), Monika Miętus z ŚDS w Zagórzu. Przyznano także 2 i 3 miejsca oraz wyróżnienia. W atmosferę konkursowych emocji wprowadzili nas uczniowie z SP nr 7 i Gimnazjum nr 1, którzy recytowali wiersze w hołdzie Papieżowi Janowi Pawłowi II a Nadle-

śniczy Józef Kosiba zajmując opowiedział o Dębach Papieskich których historia sięga 2003 roku, kiedy to leśnicy podjęli decyzję, że zbiorą jesienią żołądź z Dębu „Chrobrego” i zawiozą do Watykanu w czasie pielgrzymki leśników polskich w kwietniu 2004 roku. Majówkę z leśnikiem zwieńczyło uroczyste zasadzenie młodych dębów na wzór tych papieskich na terenach zielonych należących do naszej Filii, Przedszkola i Szkoły Podstawowej nr 7 w dzielnicy Dąbrówka. Na pamiątkę dzieci otrzymały także od naszego Gościa pamiątkowe gadżety i materiały edukacyjne o życiu lasu i jego mieszkańców. Wszystkim zwycięzcom gratulujemy i zapraszamy do udziału w konkursie za rok.

*Halina Martowicz
MBP w Sanoku*

XXXIII Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę

Zwyczajem lat poprzednich w dniach od 04-go do 15-go lipca odbędzie się XXXIII Piesza Pielgrzymka do Częstochowy.

Zapisywać można się od 30-go czerwca u przewodnika grupy św. Andrzeja Boboli ks. Grzegorza Sochy wikariusza w sanockiej Farze pod numerem 694151369, adres e-mail: greg-socha@wp.pl.

Jest również możliwość zapisania

się na pielgrzymkę duchową dla osób, które nie mogą z różnych przyczyn iść pieszo a chciałyby towarzyszyć i wspierać pielgrzymów w sposób duchowy. W kościele są wyłożone karty duchowego pielgrzymowania, gdzie można wpisać swoją intencję i odebraną kartkę przekazać księdzu w parafii lub ks. Przewodnikowi. Pielgrzymi przez 12 dni wędrowania do tronu MB częstochowskiej będą omadlać

te intencje.

Gdyby ktoś miał pragnienie wesprzeć materialnie pieszą pielgrzymkę, jej przygotowania i sprawy organizacyjne, również taką pomoc można przekazać księdzu w Parafii lub ks. Przewodnikowi.

Spotkanie organizacyjne przed pielgrzymką odbędzie się w domu parafialnym w Lesku 30-go czerwca 2013 roku o godz. 16.00.

XXXIII Przemyska Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę

04-15 lipca 2013

Zapisy do 30 czerwca 2013
u swojego ks. Proboszcza
lub u przewodnika grupy ks. Grzegorza Sochy
pod numerem 694151369

Grupa Św. Andrzeja Boboli z Leska zaprasza!

Codzienna Modlitwa Duchowego Pielgrzymowania

Wszchemogący Wieczny Boże, Ty niegdyś dla ludu wędrującego przez pustynię byłeś wodzem i drogą, otaczaj opieką tych wszystkich, którzy podjęli się trudu pieszej pielgrzymki, daj im szczęśliwie dojść do Tromu Jasnogórskiej Pani i dopomóż bezpiecznie powrócić do domów. Najlepszy nasz Ojczy, Ty przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym prowadzisz do siebie swój Kościół Pielgrzymujący na ziemi, dozwól, abyśmy Ciebie szukali ponad wszystko i zawsze kroczyli w naszej ziemskiej pielgrzymce drogą Twoich przykazań. Panie nieba i ziemi, Ty nam daleś Najświętszą Maryję Pannę jako wzór do naśladowania. Spraw, abyśmy w Nią wpatrzeni, postępowali drogą nowego życia.

Amen

Odmówić:

Ojczy Nasz - Zdrowaś Maryjo - Pod Twoją Obronę.

Tę część karty zachować dla siebie – drugą stronę przekazać.

Ważne informacje do zanotowania

Transmisje eucharystii, audycje i relacje z trasy pątniczej można codziennie odsłuchać na antenie diecezjalnego **RADIA FARA**.

98,2 oraz 104,5 MHz – UKF
www.radiofara.pl INTERNET

Przebieg pielgrzymiego trudu można śledzić także poprzez oglądanie zdjęć na internetowej stronie pielgrzymki www.pielgrzymka.przemyska.pl

Kontakt telefoniczny:

Przewodnik grupy: ks. Grzegorz Socha

694151369

Imię i nazwisko duchowego Pielgrzyma

.....

Adres.....

.....

Parafia.....

Telefon.....

Zapisy na pieszą pielgrzymkę od 30.06.2013 r.
we własnej Parafii lub u ks. Przewodnika

Duchowe Pielgrzymowanie

To wzajemne wspieranie się osób pielgrzymujących i osób, które z różnych racji nie mogą pielgrzymować fizycznie. Poprzez deklarację modlitwy w intencji pątników, zyskujemy olbrzymi dostęp do Bożych łask, jakie w trudzie pielgrzymowania każdy z idących szlakiem pątniczym wysługuje u Dobrego Boga za przyczyną Matki Pani Jasnogórskiej.

Wspólnota Pielgrzymkowa w codziennej modlitwie poleca wszystkie intencje, jakie są jej polecane jak również mocno odczuwa pomoc modlitewną podczas pielgrzymowania. Stąd zrodził się pomysł duchowej pomocy PIELGRZYMOWANIA DUCHOWEGO.

Każdy, kto chce włączyć się w Pielgrzymkę Duchową Grupy św. Andrzeja Boboli, jest proszony, aby poniżej zapisał swoją intencję, w jakiej prosi Wspólnotę Pątniczą o modlitwę oraz może zapisać także swoje imię i nazwisko.

Proszę o modlitwę w intencji:

.....
.....
.....

Udział w Duchowej Pielgrzymce nie wiąże się z koniecznym uiszczaniem jakichś opłat, dopuszcza jednak ofiary na cele organizacji pielgrzymki. Jeżeli ktoś pragnie z hojności serca wesprzeć Pielgrzymkę proszę ofiary wraz z zapisaną intencją przekazać ks. przewodnikowi.

Wszystkim szczerze **BÓG ZAPŁAĆ**.

KARTA DUCHOWEGO PIELGRZYMOWANIA

11 Niedziela zwykła – 16.06.2013.

Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Dziś na godzinę 17.30 zapraszamy na nabożeństwo czerwcowe ku czci Najświętszego Serca Jezusowego.

2. Jutro, 17 czerwca, wspominamy św. Brata Alberta, wielkiego dobroczyńcę, człowieka oddanego bez reszty najbiedniejszym. U nas, w Sanoku, działa Towarzystwo im. Św. Brata Alberta, które prowadzi m.in. stołówkę i schronisko (Dom Bezdomnego Inwalidy). Pamiętajmy o potrzebujących naszego wsparcia, jak również wszyst-

kich wolontariuszach.

3. W sobotę, 22 czerwca, o godzinie 13.00, w naszym kościele zostanie odprawiona Msza święta na zakończenie roku w Studium Animatora Biblijnego. Zapraszamy chętnych.

Stráže Małe

Przez dwie najbliższe niedziele zbierać będziemy pieniądze na meble do zakrystii. Za każdą ofiarę z serca dzięku-

jemy, choć to przecież dla naszego wspólnego dobra, piękna, potrzeby. Pieniądze można składać na tacę, potem komisyjnie będą przeliczone i suma ich zostanie podana do wiadomości wszystkich.

Dziękujemy za trud pracy jaki wkładacie bezinteresownie tak w budowę tej zakrystii, jej uposażenie i wykończenie. Wszystkim wolontariuszom z serca dziękujemy. Niech dobry Bóg wszystkim błogosławi.

Intencje w tygodniu od 17 do 23.06.2013 r.

Poniedziałek – 17.06

6.30 + Władysława (greg.)

7.00 + Tadeusz Wójtowicz (greg.)

7.30 + Maria Struś int. od rodziny Struś z Grabownicy

18.00 1. o bł. Boże, dary Ducha św., opiekę Matki Bożej dla członków grupy św. O. Pio, ich rodzin, kapłanów, sanoczan i za Ojczyznę

2. + Jerzy Mielnikiewicz int. od sąsiadów

3. dziękczynna za dotychczasową opiekę w dniu urodzin Wojciecha z prośbą dalsze prowadzenie przez życie swoją zbawczą drogą

Wtorek – 18.06.

6.30 + Tadeusz Wójtowicz (greg.)

7.00 w intencji siostry Anny o potrzebne łaski

7.30 + Józefa (f) Domaradzka 15 r. śm.

18.00 1. + Władysława Polak (greg.)

2. + Adam Adamski 19 r. śm.

3. + Jerzy Mielnikiewicz int. od teściowej z rodziną

Środa – 19.06

6.30 + Tadeusz Wójtowicz (greg.)

7.00 1. + Maria Struś int. od sąsiadów

2. + Zofia i Stanisław

7.30 + Józef Niemczyk

18.00 1. + Władysława Polak (greg.)

2. + Jerzy Borczyk

3. + Jerzy Mielnikiewicz int. od Janiny Drabik

Czwartek - 20.06

6.30 + Władysława Polak (greg.)

7.00 + Tadeusz Wójtowicz (greg.)

7.30 + Maria Struś int. od sąsiadów

18.00 1. + Włodzimierz Dżugan 2 r. śm.

2. + Mariusz Aftyka 1 r. śm.

3. + Jerzy Mielnikiewicz int. od rodziny Gierlickich

Piątek – 21.06

6.30 + Władysława Polak (greg.)

7.00 + Aniela

7.30 + Tadeusz Wójtowicz (greg.)

18.00 1. + Józefa (f) Pogorzelec

2. + Marian 13 r. śm., Jadwiga, Michał Jakubowscy

3. + Andrzej Polański

Sobota – 22.06

6.30 + Tadeusz Wójtowicz (greg.)

7.00 + Stanisław

7.30 + Władysława (greg.)

18.00 1. + Jan i o łaskę zdrowia dla jego siostry Zofii

2. + Ryszard Radecki

3. + Waław

Niedziela – 23.06

6.30 + Stanisław Czyżydło

8.00 za parafian

9.30 + Tadeusz Wójtowicz (greg.)

11.00 + Władysława

12.30 + Jan

16.00 + Władysława Polak (greg.)

18.00 + Bernadetta 2 r. śm.

Góra
Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywna.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz www.esanok.pl/kamery_sanok

email: farasanok@interia.pl

Zródła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com